

BULETIN INFORMATIV

Nr.
287

17
Octombrie
2025

ÎNTOARCEREA
LA SUPERLIGĂ

SUPERLIGA
419 JUCĂTORI ÎN 12 ETAPE

INTERVIU CU
LEO GROZAVU,
ANTRENOR FC BOTOȘANI
ȘTEFAN SAMEȘ,
TURNUL DE CONTROL (II)

EDITORIAL

Întoarcerea la Superligă

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fără absolut nicio îndoială, victoria echipei naționale asupra reprezentativei Austriei, duminică trecută, în preliminariile Campionatului Mondial de Fotbal, are darul de a fi schimbat mult în ceea ce privește calculele privind calificarea, dar, mai cu seamă, în ceea ce ne-am obișnuit să numim “atmosfera din fotbalul românesc”.

Nu cred că greșesc când scriu că un aer proaspăt, de posibilă mare performanță, pe care victoria aceasta l-a adus, încă e prezent în toate analizele și discuțiile noastre.

România fotbalistică speră, noi toți sperăm, dacă nu la o calificare directă, destul de improbabilă, totuși, măcar la un

“loc doi în grupă”, care să ne ofere o altă perspectivă și, mai ales, poziție, la barajul/ barajele de calificare din prima parte a anului următor.

Aceste sentimente fiind trăite deja, la intensitate maximă, să așteptăm cu încredere meciul decisiv pentru acest obiectiv, cu Bosnia-Herțegovina, din deplasare, de la jumătatea lunii noiembrie, și să revenim acum la competiția internă cea mai importantă, Superliga!

Vineri, 17 octombrie, Campionatul Național se reia cu meciurile etapei cu numărul 13, primul meci programat să se joace fiind Farul Constanța-FC Argeș, chiar în această zi.

Mai mult decât atât, runda a 13-a are în cuprins și un derby de mare tradiție, care se va disputa între Dinamo și Rapid București, pe Arena Națională, duminică, 19 octombrie.

Dar, evident, și restul partidelor sunt la fel de importante și interesante, și amintesc doar confruntările dintre Metaloglobus și campioana en-titre, FCSB, ori dintre Universitatea Craiova și Unirea Slobozia sau Universitatea Cluj și FC Botoșani.

De asemenea, meciurile UTA Arad-Oțelul Galați, FC Hermannstadt-FK Csikszereda și Petrolul Ploiești-CFR Cluj completează tabloul unei etape care va auzi încă eco-ul marelui succes al “tricolorilor” din partida cu Austria.

Fie ca entuziasmul pe care l-am trăit atunci să se regăsească și în jocurile Superligii!

Entuziasmul, încrederea, valoarea. Eu sunt convins că așa va fi!

FEATURE

SUPERLIGA

419 jucători în 12 etape

realizat de *Liviu Manolache și Octavian Țopa*

Liga Profesionistă de Fotbal vă prezintă situația fotbaliștilor care au bifat minute până la finalul etapei a 12-a a sezonului 2025-2026 în **SuperLiga României**.

Conform datelor oficiale, 419 jucători au evoluat în ediția curentă a **SuperLigii**, dintre care 11 au adunat prezențe pentru câte două cluburi.

Iată câți jucători a folosit fiecare echipă până în prezent:

CFR 1907 Cluj – 35 fotbaliști

Universitatea Craiova – 31 fotbaliști

FCSB – 29 fotbaliști

FC Rapid, FC Botoșani – 28 fotbaliști

FK Csikszereda Miercurea Ciuc, FC Metaloglobus București, Oțelul Galați, Petrolul Ploiești – 27 fotbaliști

Unirea Slobozia, Universitatea Cluj – 26 fotbaliști

FC Argeș – 25 fotbaliști

Dinamo, Farul Constanța, FC Hermannstadt – 24 fotbaliști

UTA Arad – 22 fotbaliști

Lista jucătorilor cu două echipe

Abdallah Hakim (Dinamo / UTA Arad), **Keita Tidiane** (Petrolul Ploiești / CFR 1907 Cluj), **Gheorghiță Andrei** (FCSB / Universitatea Cluj), **Markovic Jovan** (Universitatea Craiova / Farul Constanța), **Perianu Ovidiu** (FCSB / CFR 1907 Cluj), **Thiam Mamadou** (Universitatea Cluj / FCSB), **Postolachi Virgiliu** (CFR 1907 Cluj / Universitatea Cluj), **Barbu David** (Universitatea Craiova / UTA Arad), **Gjorgjievski Marko** (CFR 1907 Cluj / FC Hermannstadt), **El Sawy Omar** (FC Rapid / Universitatea Cluj), **Bolgado Leo** (CFR 1907 Cluj / FC Rapid)

INTERVIU

Interviu cu Leo Grozavu

(antrenor FC Botoșani)

realizat de Cristian Prisacariu și Octavian Țopa

Leo Grozavu a jucat 158 de meciuri și a marcat 20 goluri pe prima scenă a fotbalului românesc pentru **Dinamo** (1992-1993, 1997-1998) și **Ceahlăul Piatra Neamț** (1998-2000, 2002-2003).

Ca antrenor, a debutat în **SuperLigă** pe **21 februarie 2014**, în partida Săgeata Năvodari - FC Botoșani 1-0, chiar pe banca echipei la care se află și în prezent. Pe lângă gruparea moldavă, a mai condus alte trei formații în principala competiție internă, pe **ACS Poli Timișoara**, **Sepsi OSK Sf. Gheorghe** și **Poli Iași**. A strâns **250 de partide** la cel mai înalt nivel din România, încheiat cu **84 victorii**, **84 remize** și **82 înfrângeri**.

Este un adept al fotbalului ofensiv, dovadă că, și în prezent, actualul lider din **SuperLigă** are cel mai bun atac din campionat. De asemenea, peste tot pe unde a activat, a dat credit tinerilor. Printre performanțele notabile se numără **calificarea botoșănenilor în cupele europene la finele stagiunii 2014-2015, finala Cupei României cu Sepsi OSK în 2019-2020 (0-1 cu FCSB)**, echipă pe care a calificat-o în **UEFA Conference League**, sezonul 2021-2022.

1 *Sincer, nu ne așteptam să facem un interviu cu Leo Grozavu în postura de lider al SuperLigii României după 12 etape! Bună ziua, domnule Grozavu, ne simțim onorați și felicitări pentru acest parcurs excepțional!*

Ei, nici așa! Ca de fiecare dată, eu spun și acum că noi muncim ca să ajungem cât mai sus. E adevărat, nici eu nu m-aș fi gândit că vom fi chiar pe primul loc după 12 etape! În același timp, mai cred că nu e o mare realizare această poziționare în clasament,

important e ca la final să închei pe primul loc. Fără falsă modestie, eu mi-am pus întotdeauna obiective mărețe în carieră, de fiecare dată îmi doresc să ajung cât mai sus. Repet, 12 etape nu înseamnă maximum, trebuie să rămânem echilibrați,

campionatul este foarte lung, iar pe mine m-a speriat experiența de anul trecut. Mă refer la cei de la Sf. Gheorghe, un club care a avut de toate, buget, stadion, condiții de pregătire, lot de jucători, care a fost la puține puncte de play-off, pentru ca la final să retrogradeze direct. Ceea ce, pentru mine, e un mare semn de întrebare și un motiv de a reflecta foarte serios la tot ce s-a întâmplat și se poate întâmpla în fotbal. Trebuie să măsoți de foarte multe ori și o singură dată ai voie să tai! Adică, la finalul campionatului se va vedea ce ai făcut, nu pe parcursul lui.

2 *Mesajul dumneavoastră este ca echipa să rămână echilibrată și cu picioarele pe pământ ...*

Da. Să fim permanent

vigilenți, să fim cu toții mulțumiți la finalul campionatului de ceea ce am realizat. Nu pe parcursul lui sau după vreo etapă intermediară. Important e să ne îndeplinim obiectivul!

3 *Echipa dumneavoastră practică un fotbal de calitate și, de cele mai multe ori, spectaculos. Cu toate acestea, sunt destule opinii, în special în media, împotriva acestor evidențe. De ce credeți că se întâmplă asta?*

Cred că poate fi vorba de invidie, de frustrare, nu știu. Eu nu vreau să devin acum trufaș, arogant, dar FC Botoșani a arătat și în ediția trecută de campionat că știe să joace ofensiv. Mai cred că, în acest an, toate planetele, ca să zic așa, s-au aliniat

pentru noi. Pentru că, trebuie să recunoaștem lucrul ăsta, am avut și șansă. Nu cred că am jucat mult mai bine decât anul trecut, dar sigur, în acest sezon a contat foarte mult omogenitatea lotului, că avem jucători de calitate și, probabil, pregătirea făcută în vară, transferurile ulterioare, nu multe, dar foarte reușite. Se dovedește astfel că lucrurile au fost bine chibzuite.

4 *Totuși, nu vă doare când vedeți în presa centrală opinii cum că fiecare reușită a echipei dumneavoastră este nemeritată sau, cel mult, întâmplătoare?*

(Zâmbește) Nu, nu mă doare. Am și eu o vârstă, am acumulat experiență, cunosc ce se întâmplă în societatea românească

de astăzi. Sunt tot mai puțini cei care se bucură de realizările cuiva, cei mai mulți se bucură de răul celui alt. Cel mai bun exemplu îl avem la echipa națională. Am văzut atât de multe comentarii răutăcioase că nu mă mai miră nimic. Ce vreți să se spună despre FC Botoșani, dacă cel mai titrat antrenor român din istorie este contestat?! Dacă s-ar fi supus la vot național venirea lui Lucescu la echipa națională sunt sigur că 95 de sută dintre români ar fi votat pentru. Acum, când echipa nu are

chiar cel mai bun moment, a ajuns să fie contestat din toate direcțiile, chiar de unii așa ziși "specialiști". Cum spuneam, pe mine nu mă mai miră nimic.

5 Dumneavoastră păreți "vaccinat" împotriva acestor opinii. Echipa dumneavoastră este și ea pregătită să reziste nedreptății și presiunilor suplimentare?

Eu cred că Botoșani este un loc în care lucrurile se fac foarte bine și corect din punct de vedere sportiv. În momentul

în care toți cei implicați gândesc la fel, lucrurile funcționează. Echipa, staff-ul, conducerea, publicul și media din Botoșani gândesc la fel. Sunt cei cinci factori care, dacă sunt pe aceeași lungime de undă, e imposibil ca lucrurile să nu iasă cum le planificăm. Dacă toți cei cinci rămân uniți, atunci nu văd de unde ar mai putea apărea o presiune suplimentară. (Râde) Este, dacă vreți, ca într-o familie, apele nu pot fi tulburate dacă rămâi unit și indiferent la băgatul bățului prin gard.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Ștefan Sameș, turnul de control (II)*Material realizat de Marius Mitran*

Sameș a strâns 49 de selecții și a marcat de trei ori pentru națională, făcând meciul carierei în 29 aprilie 1981, pe Wembley, 0-0 cu Anglia în preliminariile CM din Spania. A fost „the best” în condițiile în care Anglia ataca prin Robson, Brooking, Trevor Francis și Tony Woodcock, printre cei mai buni atacanți ai Europei.

Meciul acela a fost și a rămas până azi cel mai greu, mai dur decât diamantul din toate meciurile echipei naționale. Atunci, pe 29 aprilie 1981, pe Wembley, stadionul cu turnuri, combinata Craiova – Steaua a rezistat magnific în fața unei Anglii fabuloase, care avea să se califice, totuși, la Mondialele la care noi n-am mai ajuns. În ciuda acelei nopți, acelor băieți iubitori prin dăruirea lor definitivă, totală, irevocabilă...

Craiova, cu Negrilă, Ștefănescu, Balaci, Beldeanu, Crișan și Cămătaru, Steaua cu Lordache, Sameș, Lordănescu, Tudorel Stoica și Sportul Studentesc cu Munteanu II, zis Brini... De la Cabrini, al Italiei, campion al lumii anul următor.

... Dintre toți, însă, Sameș plutea. Era pe pernă de aer, dur, maiestuos, atent, protector, invincibil. Da, invincibil! Așa mi se părea. Ploaia care începuse să se scurgă peste Londra, vocea lui Țopescu, imperial-drăgăstoasă, Anglia care continua să atace, iar noi, cu Lordache, Negrilă, Sameș și Ștefănescu rezistând... Era frumos în Anglia! Ai lor tot urcau, Beldeanu și Balaci însă ieșeau frumos cu mingea la picior, cu capul sus, Lordănescu combina cu Crișan, iar Cami, Cami și Tudorel Stoica erau kamikaze, izbind, oprind, rezistând, unul în față, sus de tot, celălalt în spate, între Sameș și Ștefănescu, încercând să anticipeze un culoar, un șut, un destin, un pericol...

... Și așa, stând pe canapea cu ochii dincolo de ecran, am auzit-o pe mama spunând ce mai spusese și altă dată, tot mai des în ultima vreme: „Ce-ar fi să plecăm din țara asta? Nu ți-ar plăcea să fii la Londra acum? Sau în Austria? Sau în Italia, la Torino?” „Ba da, mama.” Așa cred că am zis, sigur sunt doar de bucuria care m-a făcut să uit o clipă de ce se întâmpla în fața porții lui Lordache. „Daaaa, să plecăm, mama, daaa..., dar putem?” Tata n-a zis nimic, el nu marșa la aventuri, nici măcar teoretic... Apoi am mai discutat un pic, Sameș a rezistat alături de cei șase olteni până la sfârșit, 0-0 pe Wembley, și m-am culcat visând ceva nedeslușit între niște turnuri înalte, eu și cu mama, vorbind italienește și eu având blugi originali și mama, tânără și cu ochelari de soare...

... După aceea, vreun an, am tot vorbit despre plecarea noastră, doar eu cu ea, acceptând că merită măcar ca vis. Până într-o zi când tata a venit acasă și ne-a spus că Sameș a fost arestat, degradat militar, gonit, în fine, o grozăvie. „Cum, Sameș, băiatul ăla înalt și frumos, tata?”, a zis mama. „Da, Sameș.”

Da, Sameș. Avea să-mi confirme vărul meu, Marian, care juca la juniorii Rapidului și care-l văzuse la un antrenament, pe „Republicii”. Cu Rapidul.

O soră de-a lui Sameș avusese fireasca inspirație de a nu se mai întoarce din RFG și, cum Ștefan era militar activ în acte, devenise incompatibil cu clubul Armatei. Fusesse la un antrenament văru-meu, cu tineretu' jucând cu cei nereținuți la echipa mare, printre care și Sameș, și, la antrenamentul ăla, Sameș s-a oprit din sprint, la un moment dat, lăsându-i pe ceilalți, niște puști, să alerge. Cineva i-a strigat atunci să nu se oprească, de undeva, din tribună. Vexat, Sameș s-a întors către ăla, un bătrânel, și i-a zis așa, văru-meu auzindu-l: „Alo! Eu sunt Ștefan Sameș! Acum un an l-am ținut pe Woodcock, pe Wembley! Tu cine ești?” Cică nimeni, zice văru-meu Marian, n-a mai scos o vorbă, nimeni n-a mai făcut un pas. Iar bătrânul a coborât din tribună, și-a scos pălăria și-a zis așa: „Eu sunt Ion Costea și am jucat cu Baratky, Auer și Ionică Bogdan la Rapid, contra Venusului și a Ripensiei!” Și s-au îmbrățișat, zice Marian.

Era în bucătărie la noi când ne-a povestit asta, Marian. După aia, tata a zis ceva de ce rău ar fi să plece cineva în RFG și să-i lase pe alții în urmă. Mama n-a zis nimic, nu știa cine fusesse Baratky. Ori Ionică Bogdan. Știa cine era Sameș, însă.

Așa că n-am mai ajuns niciodată la Torino, unde era prietena ei, Maria Castellani, care-i fusesse pacientă. Nici eu să văd pe Juve, altfel decât în pozele primite de la Roberto Bettega, alt pacient de-al mamei, și el campion al lumii în anul ăla...

Tata a rămas tot timpul liniștit. Știa că n-o să plecăm. Așa cum, în noaptea aia, acasă, uitându-ne la ce era pe Wembley, a știut că vom rezista. Se baza, probabil, pe Sameș. Sigur pe Sameș.

P.S. Ultima oară, la națională, Sameș a jucat în noiembrie '82. 1-4 cu RDG. Sfârșit.

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

